

[Handelsministeren.]

jeg gerne fremhæve, at hvis man ikke skal overbebyrde administrationen, tror jeg ikke, man skal lade denne dispensationsbestemmelse blive alt for vid. Der kan naturligvis være andre tilfælde end dem, man først og fremmest tænkte på, da dispensationsbestemmelsen blev indført. F. eks. kan visse aktieselskaber ligefrem have en aftale med staten om udbyttet, og der kan tænkes andre selskaber, hvor det kunne være rimeligt at have en adgang til dispensation. Men også her drejer det sig om spørgsmål, der vel mere egner sig til behandling i udvalget end her i salen.

Per Hækkerup: Man kan naturligvis diskutere, hvor stor den opsparede eller forbrugsdæmpende virkning af et lovforslag som det, vi behandler, er. Men når det ærede medlem hr. Aksel Larsen siger, at hans og hans partis stilling til lovforslaget er, jeg tror, han brugte udtrykket „nederdrægtig kølig“, kunne jeg godt lide at vide, om det ærede medlems kølighed går så vidt, at han vil modsætte sig lovforslagets gennemførelse, eller den kun strækker sig til, at han og hans parti vil afholde sig fra at stemme. Det forekommer mig i alt fald, at på et tidspunkt, da man har gennemført andre foranstaltninger, der tilsigter at dæmme op for forbruget og gøre det umuligt for befolkningsgrupper at dække sig ind over for stigende udgifter ved at forøge indkomsterne, er det helt på sin plads, at man på tilsvarende måde begrænser selskabernes adgang til at forøge aktionærernes indtægter, og jeg føler mig overbevist om, at hvis et forslag af denne karakter ikke var blevet draget ind i helheden, ville det ærede medlem hr. Aksel Larsen have vist en holdning, som næppe havde været nederdrægtig kølig over for en sådan situation.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at det er naturligvis vanskeligt at diskutere virkningerne af et lovforslag, hvis virkningerne skal bedømmes alene på grundlag af et meget lille udsnit af den statistik, som formentlig er til at fremskaffe vedrørende området. Når det ærede medlem altså opererer med en halvsnes tilfældigt udtagne selskaber, tvivler jeg om, at det tilfredsstiller statistikkens sædvanlige krav om et repræsentativt ud-

snit af det område, det drejer sig om. Jeg går ud fra, at det er et tilfældigt udvalg, men det forekommer mig dog, at der er en principiel misforståelse i den måde, hvorpå det ærede medlem stillede opgørelsen op, idet han, som det allerede er påpeget, sammenligner udbytteprocenten udbetalt af aktieselskaberne inden for nogle år med den lønuddbetaling, der finder sted til arbejderne. Derved ser det ærede medlem helt bort fra, at udbytteprocenten kan referere til en aktiekapital af forskellig størrelse, og det er da heller ingen hemmelighed, at aktiekapitalen er vokset meget stærkt i de senere år, også i den periode, det ærede medlem nævnte, og denne forøgelse af aktiekapitalen forekommer som regel på den måde, at udvidelsen, nyttegningen af aktier, tilbydes de gamle aktionærer til en fordelagtig kurs, hvilket betyder, at de får en gevinst — kan man sige — derved, at de betaler de nye aktier med et beløb, der er betydelig mindre end det, de vil være i stand til at få for dem, hvis de omsætter aktierne dagen efter. Den indkomst, de derved overfører fra aktieselskabet til sig selv i form af en formue-tilvækst, er mig bekendt ikke undergivet beskatning og må altså betragtes som en af de skattefrie former for indkomst. Derfor vil det under alle omstændigheder være rimeligt at sætte udbyttestigningen i relation til stigning i aktiekapitalens størrelse, og hvis man gør det, kommer man til et noget andet resultat, end det ærede medlem kom til.

Jeg mener at kunne erindre, at vi for ikke så længe siden fik forelagt en undersøgelse, der viste, at i perioden 1948-55 var der for samtlige de aktieselskaber, hvis regnskaber behandles af statistisk departement, tale om en stigning i den samlede sum for udbytteudbetaling, som nogenlunde svarede til stigningen i den udbetalte arbejds løn. Men heller ikke dette sammenligningsgrundlag er efter min opfattelse rimeligt, fordi man skal erindre, at samtidig med at aktionærerne får en sådan større samlet udbetalt sum i aktieudbytte, hvor stigningen nogenlunde svarer til den udbetalte lønsum, vokser deres formue på en sådan måde, at i det tilfælde, de realiserer den, indkasserer de derved en stigning, som er holdt uden for indkomstdannelsens begreb. Og jeg vil gerne tilføje til det ærede